

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 265/08-44

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. januára 2009 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka v konaní o sťažnosti A. U., S., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cb 111/00 (v súčasnosti vedenom Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 26 Cb 6/2008) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo A. U. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cb 111/00 **p o r u š e n é b o l o .**

2. A. U. **p r i z n á v a** primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 330 € (slovom tisícristotridsať eur), ktoré je Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava III je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov konania A. U. v sume 223,46 € (slovom dvestodvadsaťtri eur a štyridsaťšesť centov) na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. J. K., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2008 doručená sťažnosť A. U., S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cb 111/00.

Sťažovateľ k priebehu súdneho konania vedeného okresným súdom uviedol:

„Sťažovateľ dňa 22. 11. 1999 podal... žalobu Okresnému súdu Bratislava III proti odporcovi..., v ktorej sa domáhal zaplattenia sumy 130 168,- Sk s 18 % úrokom z omeškania od 3. 5. 1997 až do jej zaplattenia... Okresný súd Bratislava III v roku 2001 bezdôvodne prerušil konanie... Krajský súd v Bratislave však jeho rozhodnutie... zrušil a prikázal pokračovať v konaní. Okresný súd potom rozsudkom z 30. 9. 2002 žalobu... zamietol. Tento rozsudok bol odvolacím súdom dňa 27. 11. 2003 zrušený a vec vrátená na nové konanie. Odvtedy sa konalo niekoľko pojednávaní s neodôvodnene dlhými časovými odstupmi a vec do dnešného dňa nebola ukončená. A. U. viacerými urgenciami i sťažnosťou Krajskému súdu v Bratislave (z 8. 6. 2007) žiadal urýchliť konanie, ale jeho snaha bola neúspešná a toto konanie, ktoré trvá už viac ako 8 rokov doteraz nebolo skončené.“

Sťažovateľ v petite sťažnosti navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 450 000 Sk a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 265/08-21 z 18. septembra 2008 ju prijal na ďalšie konanie vo veci namietaného porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cb 111/00.

Na výzvu ústavného súdu z 29. septembra 2008 sa k sťažnosti vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu svojím listom č. Spr. 3559/08 z 26. novembra 2008, ktorý bol ústavnému súdu doručený 8. decembra 2008, predložením vyjadrenia zákonného sudcu k sťažnosti. Zákonný sudca vo svojom vyjadrení uviedol:

„V konaní som vykonával účastníkmi konania navrhované dôkazy v zmysle ust. § 120 a nasl. O. s. p. vždy obratom. Tak tomu bolo aj pri nariadení doplnenia dokazovania o kontrolné znalecké dokazovanie, o ktoré požiadal sám navrhovateľ...“, a s poukazom na konkrétne čísla listov spisu okresného súdu uviedol: *„...je zrejmé, že nečinnosť v konaní nevykazoval súd, ale súdny znalec...“*

Na základe odstúpenia sťažnosti okresným súdom Okresnému súdu Pezinok sa k sťažnosti vyjadrila aj predsedníčka Okresného súdu Pezinok svojím listom č. Spr. 3369/2008 z 10. decembra 2008 doručeným ústavnému súdu 16. decembra 2008. Vo svojom vyjadrení poukázala na to, že Okresný súd Pezinok nie je účastníkom konania vedeného ústavným súdom o sťažnosti sťažovateľa, poukázala na priebeh konania vedeného Okresným súdom Pezinok a uviedla, že konanie sa nevyznačuje priet'ahmi. Zároveň, pre prípad, že by Okresný súd Pezinok bol považovaný za účastníka konania o sťažnosti sťažovateľa, súhlasila s upustením od ústneho pojednávania pri prerokovaní sťažnosti ústavným súdom.

Po výzve ústavného súdu z 11. decembra 2008 na vyjadrenie sa k sťažnosti, predsedníčka Okresného súdu Pezinok svojím listom z 15. decembra 2008 oznámila, že v celom rozsahu zotr'áva na obsahu svojho vyjadrenia z 10. decembra 2008.

Právny zástupca sťažovateľa, ktorému bolo pripísom ústavného súdu z 11. decembra 2008 zaslané vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu z 26. novembra 2008, sa podaním

doručeným 26. januára 2009 vyjadril, že trvá na sťažnosti v celom rozsahu, a súhlasil s upustením od ústneho pojednávania.

Predseda okresného súdu listom z 26. januára 2009 oznámil, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, preto ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu zistil, že konanie vedené okresným súdom sa začalo na návrh sťažovateľa podaný 22. novembra 1999. Po zaplatení súdneho poplatku za návrh (v lehote na podanie odvolania proti uzneseniu okresného súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku) okresný súd 24. mája 2000 vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podal odporca odpor v júli 2000.

Pojednávania konané 19. februára 2001 a 18. apríla 2001 boli odročené bez prerokovania veci z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu sťažovateľa. Uznesením z 18. apríla 2001 okresný súd prerušil konanie a toto uznesenie bolo zrušené na základe odvolania sťažovateľa uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) z 13. augusta 2001. Spis sa nachádzal na krajskom súde od 15. mája 2001 do 23. augusta 2001 (viac ako tri mesiace). Okresný súd 2. novembra 2001 vyzval účastníkov konania oznámiť, či súhlasia so spojením ich vecí s iným konaním. Odporca so spojením vecí nesúhlasil a sťažovateľ žiadal pokračovať v konaní.

Vo veci sa konalo pojednávanie 13. marca 2002. Ďalšie dve pojednávania boli odročené bez prerokovania vecí (pojednávanie 24. apríla 2002 z dôvodu účasti sudcu na školení a pojednávanie 27. mája 2002 z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu odporcu). K prerokovaniu vecí došlo na pojednávaniach 19. júna 2002 a 30. septembra 2002.

Okresný súd prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 17 Cb 111/00-96 z 30. septembra 2002 a návrh sťažovateľa zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie a po úkonoch okresného súdu spočívajúcich v doručovaní výzvy na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, výzvy na vyjadrenie k odvolaniu a reklamácií doručovania na Slovenskej pošte bol spis predložený krajskému súdu 18. júna 2003 na odvolacie konanie. Spis bol 16. septembra 2003 vrátený krajským súdom z dôvodu, že nebol predložený sudcom, ale vyšším súdnym úradníkom a opätovne bol krajskému súdu predložený 22. septembra 2003. Krajský súd uznesením č. k. 18 Cob 187/03-115 z 27. novembra 2003 zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis sa nachádzal na krajskom súde od 18. júna 2003 do 12. januára 2004 (takmer pol roka).

Vo veci sa konalo pojednávanie 5. mája 2004, ktoré bolo odročené z dôvodu nariadenia znaleckého dokazovania. Po odpovediach účastníkov na výzvy okresného súdu (oznámenie otázok pre znalca) bolo uznesením okresného súdu z 11. augusta 2004 nariadené znalecké dokazovanie a znalcovi bol uložený termín na vyhotovenie znaleckého posudku do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto uznesenia. Spis bol znalcovi zaslaný 21. októbra 2004. Po niekoľkých urgenciách znalca (3. mája 2005, 4. júla 2005) a uložení mu poriadkovej pokuty 26. augusta 2005 bol znalecký posudok predložený okresnému súdu 2. novembra 2005.

Pojednávanie konané 30. januára 2006 bolo odročené z dôvodu nariadenia doplnenia znaleckého dokazovania na návrh sťažovateľa. Okresný súd nariadil doplnenie znaleckého dokazovania uznesením z 20. marca 2006 a znalcovi uložil termín na vyhotovenie doplnenie znaleckého posudku do 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Doplnený znalecký posudok bol okresnému súdu predložený 26. júla 2006.

Pojednávanie konané 13. novembra 2006 bolo odročené z dôvodu nariadenia kontrolného znaleckého dokazovania na návrh sťažovateľa. Dňa 12. februára 2007 okresný súd vykonal ohliadku miesta, kde sa mala nachádzať nehnuteľnosť, na ktorej vykonané stavebné práce a ich hodnota mali byť predmetom kontrolného znaleckého dokazovania

(a boli predmetom predchádzajúceho znaleckého dokazovania), a bolo zistené, že táto nehnuteľnosť už neexistuje. Okresný súd preto uznesením z 18. apríla 2007 rozhodol, že vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania nepripúšťa.

Posledné pojednávanie sa konalo 28. mája 2007, ktoré bolo odročené na 12. december 2007. Uznesením z 27. júna 2007 okresný súd nariadil vyhotovenie odborného posúdenia a odhadu ceny vykonaných stavebných prác (diela) na nehnuteľnosti. Spis bol predložený znalcovi 1. augusta 2007. Následne okresný súd niekoľkokrát urgoval znalca na vyhotovenie odborného posudku a uložil mu poriadkovú pokutu (urgencie 10. októbra 2007, 13. novembra 2007, poriadková pokuta uložená 27. decembra 2007, ďalšie urgencie 14. decembra 2007, 18. decembra 2007 a 11. januára 2008). Nariadenie pojednávania na 12. december 2007 bolo okresným súdom zrušené z dôvodu nevyhotovenia odborného posudku do určeného termínu pojednávania.

Sťažovateľ podal sťažnosť na prieťahy v konaní krajskému súdu, ktorá bola 26. júna 2007 postúpená okresnému súdu. Podpredsedníčka okresného súdu vo svojej odpovedi č. Spr. 2139/2007 z 11. júla 2007 sťažnosť vyhodnotila ako nedôvodnú s poukazom na to, že „... zákonný sudca vo veci na základe žiadosti sťažovateľa nariadil kontrolné znalecké dokazovania a vo veci bol vytýčený ďalší termín pojednávania vzhľadom na vykonávanie kontrolného znaleckého dokazovania na deň 12. 12. 2007. Z uvedeného vyplýva, že uvedená lehota 6 mesiacov je potrebná na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania a nejedná sa o príliš dlhú lehotu počas ktorej sa v spise nevykonávajú žiadne úkony.“

Počnúc 1. januárom 2008 sa miestne príslušným na konanie vo veci sťažovateľa stal novozriadený Okresný súd Pezinok. Okresný súd preto prípisom z 22. januára 2008 postúpil vec Okresnému súdu Pezinok s tým, že samotný spis mu nemôže predložiť, pretože sa nachádza u znalca. Od 29. januára 2008 je konanie vo veci sťažovateľa vedené Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 26 Cb 6/2008, ktorý pokračoval v urgenciách znalca až do predloženia spisu ústavnému súdu.

Sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho označeného základného práva okresným súdom z 3. apríla 2008, bola ústavnému súdu doručená 11. apríla 2008.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v označenom konaní dochádzalo k porušovaniu označených práv sťažovateľa.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1),

správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovávanej veci.

1. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, predmetom konania vedeného okresným súdom je rozhodovanie o nároku sťažovateľa na zaplatenie ceny diela za vykonané stavebné práce odporcom. Vzhľadom na nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania možno napadnuté konanie považovať po vecnej stránke za zložitejšie. Samotnú vecnú zložitosť však nemožno dávať do súvislosti s neefektívnou činnosťou, resp. nečinnosťou okresného súdu v posudzovanom období jeho konania. Po právnej stránke je nutné konštatovať, že žiadne skutočnosti nenasvedčujú zložitosti veci.

2. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k zbytočným priet'ahom v konaní okresného súdu.

3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

V posudzovanom súdnom konaní bolo možné ustáliť opakované neprimerane dlhé obdobia nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu. Takýmto obdobím je nečinnosť okresného súdu (v trvaní viac ako päť mesiacov) po podaní odporu proti platobnému rozkazu v júli 2000 a prvým pojednávaním vo veci 19. februára 2001. V ďalšom období šiestich mesiacov okresný súd rozhodol o prerušení konania a vyzval účastníkov na vyjadrenie, či súhlasia so spojením napadnutého konania s inou vecou, čo ústavný súd v okolnostiach prípadu hodnotí ako neefektívnu činnosť.

Z obsahu spisu okresného súdu je zrejmé, že v dvoch prípadoch nariadených znaleckých dokazovaní si ustanovení znalci nesplnili svoju povinnosť vyhotoviť znalecké posudky v termínoch určených okresným súdom, pričom okresný súd pristúpil k opakovaným urgenciám znalcov a uloženiu poriadkových pokút. Napriek tomu nemožno

akceptovať argumentáciu okresného súdu spočívajúcu v poukázaní na to, že „*nečinnosť v konaní nevykazoval súd, ale súdny znalec*“, pretože zodpovednosť za zabezpečenie plynulého vykonania znaleckého dokazovania v plnej miere znáša okresný súd, ktorý ako jediný mal možnosť túto nečinnosť znalcov odstrániť efektívnym využitím procesných možností daných Občianskym súdnym poriadkom. V danom prípade je ústavný súd toho názoru, že zo strany okresného súdu neboli efektívne využité procesné možnosti na odstránenie nečinnosti znalcov, keď v prípade znaleckého dokazovania nariadeného uznesením z 11. augusta 2004 vyhotovenie znaleckého posudku trvalo desať mesiacov a v prípade znaleckého dokazovania nariadeného uznesením z 27. júna 2007 nebol znalecký posudok vyhotovený ani do odstúpenia spisu novému miestne príslušnému Okresnému súdu Pezinok v januári 2008, t. j. viac ako šesť mesiacov.

Ústavný súd s prihliadnutím na opakované obdobia nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu, ako aj s prihliadnutím na celkovú dĺžku posudzovaného súdneho konania (viac ako osem rokov) v čase vedenia tohto konania okresným súdom do jeho postúpenia Okresnému súdu Pezinok uzatvára, že postup okresného súdu v posudzovanom konaní sa vyznačuje nečinnosťou a zbytočnými priet'ahmi.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cb 111/00 opakovane došlo k zbytočným priet'ahom najmenej v období presahujúcom dva roky pri celkovej dĺžke konania viac ako osem rokov, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd síce vyslovil porušenie základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale neprikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 17 Cb 111/00 konal bez zbytočných priet'ahov, pretože počnúc 22. januárom 2008 je konanie vedené už novozriadeným Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 26 Cb 6/2008 ako súdom miestne príslušným, proti ktorému s'ťažnosť s'ťažovateľa nesmerovala a ktorý nie je účastníkom konania pred ústavným súdom o s'ťažnosti s'ťažovateľa.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 450 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadost'učinenia.

Pri určení výšky primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na celkovú doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 17 Cb 111/00, nečinnosť okresného súdu v trvaní viac ako dva roky, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že namietané konanie nebolo v priebehu

ôsmich rokov jeho vedenia okresným súdom právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 330 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. J. K.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie s'ťažnosti a jej podanie) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) v spojení s § 13 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to v sume 105,42 € (3 176 Sk) za jeden úkon právnej služby a 2 x 6,31 € (190 Sk) režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada bola priznaná v celkovej sume 223,46 € (6 732 Sk).

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2009